

Az OMBKE választmányának ülése

A Választmány 2003. április 15-én, Budapesten, az OMBKE tanácstermében *dr. Tolnay Lajos* elnökletével tartotta meg a 92. Küldöttgyűlést előkészítő ülést.

Első napirendként *dr. Tóth István*, az Alapszabály Bizottság elnöke ismertette az alapszabály módosítási tervezet fő szempontjait.

A 2. napirendi pontban *Kovacsics Árpád* főtítkár terjesztette elő az OMBKE 2002. évi beszámolóját, amihez az Ellenőrző Bizottság (Götz Tibor) tett észrevételeket.

A 3. napirendi pont az OMBKE 2002. évi közhasznúsági jelentése volt (készítette *dr. Gagy Pálffy András* ügyvezető igazgató). Az Ellenőrző Bizottság és Boza István könyvvizsgáló a jelentést elfogadásra javasolta.

A fent napirendekben a Választmány az alábbi határozatokat hozta (valamennyit egyhangúlag):

V. 7/2003 sz. határozat:

A Választmány a vitában elhangzott kiegészítésekkel elfogadta az Alapszabály Bizottság által tett előterjesztést az OMBKE alapszabályának módosítására és azt a 92. küldöttgyűlés elé terjeszti.

V. 8/2003 sz. határozat:

A Választmány elfogadta a főtítkár által előterjesztett beszámolót a 2002. évről és a 91. küldöttgyűlés határozatainak végrehajtásáról és azt a 92. küldöttgyűlés elé terjeszti.

V. 9/2003 sz. határozat:

A választmány az Ellenőrző Bizottság és a könyvvizsgáló véleményét is meghallgatva elfogadta az OMBKE 2002. évről szóló pénzügyi mérlegét és a közhasznúsági jelentést a 92. küldöttgyűlés elé terjeszti azokat.

A 4. napirendben az Egyesületi Könyvtár helyzetét vitatta meg a Választmány. A Könyvtár bejelentés alapján bármikor látogatható, kijelölt nyitvatartási ideje nincs.

A témával kapcsolatban *Ósz Árpád* felvetette, hogy a megszűnt bányavállalatok könyvtárainak ismeretlen a sorsa. A régi könyvek és folyóiratok ügyében az egyesület tegyen felhívást a BKL lapokban. *Dr. Dúl Jenő* szerint a hallgatói szervezetek és a tanszékek is érdeklődnek a régi kiadványok iránt.

Egyebek:

Dr. Tolnay Lajos beszámolt arról, hogy az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság 2003. április 11-13. között, Zilahon megrendezett Bányász-Kohász-Földtan Konferenciájának plenáris ülésén az OMBKE nevében átadta az egyesület által az EMT Bányász-Kohász-Földtan Szakosztályának adományozott zászlót.

Dr. Lengyel Károly: kérte, hogy a szakosztályok javasoljanak személyeket az oktatási munka szervezésére.

Dr. Gagy Pálffy András: javasolta, hogy a selmecbányai születésű Kosáry Domokos akademikust, Péch Antal dédunokáját, a Péch Antal életrajz íróját, Réz Géza bányaműveléstani professzor unokáját 90. születésnapja alkalmával Péch Antal emlékéremmel tüntessük ki. A választmány a javaslatot elfogadta.

Morvai Tibor bejelentette hogy a Miskolci Egyetem rektorának ismételten *dr. Bessenyei Lajost* választották meg.

Dr. Dúl Jenő: bejelentette, hogy az Anyag- és Kohómérnöki Kar kari tanácsa kérelmezi, hogy a kar a jövőben a Műszaki Anyagtudományi Kar nevet viselje. Ezen belül lesz Metallurgiai Szak.

Dr. Gagy Pálffy András jegyzőkönyve alapján összeállította PT

Konferencia Zilahon

Az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság 2003. április 11-13. között Bányászati- Kohászati- Földtani konferenciát rendezett Zilahon, melyen az EMT meghívására több mint húsz magyarországi szakember vett részt. Egyesületünk vezetőségét *dr. Tolnay Lajos* elnök, *dr. Fazekas János*, az OMBKE nemzetközi kapcsolatok bizottságának el-

nöke, *Ósz Árpád*, a Kőolaj-Földgáz- és Vízbányászati Szakosztály elnöke és *dr. Gagy Pálffy András* ügyvezető igazgató képviselte.

A szervezők a több szekcióban tartott két napos konferencia plenáris ülésének megnyitó előadására *dr. Tolnay Lajost* kérték fel, aki "A magyar bányászat és kohászat az Európai Unió csatlakozás előtt" címmel tartott nagy érdeklődést kiváltó előadást. Előadásában megemlékezett az OMBKE (korábbi) erdélyi csoportjairól és a Kárpát-medencében élő szakemberek összefogásának szükségességéről is.

Kiss Csaba okl. bányamérnök szintén a plenáris ülésen tartott előadást a magyar műszaki értelmiség privatizálás utáni helyzetéről. (Az előadás az OMBKE honlapján –www.ombkenet.hu – olvasható.)

A konferencián *dr. Tolnay Lajos* és *Ósz Árpád* ünnepélyes keretek között adta át *dr. Vánek Ferenc* szakosztály elnöknek OMBKE által az EMT Bányászati és Földtani Szakosztályának adományozott a zászlót.

Az EMT a már hagyományos tudományos konferenciát 2004-ben *Petrozsényben* tervezi megrendezni.

GPA

SZALAMANDER 2003

A világörökség részét képező felvidéki bányaváros, Selmechánya 2003. szeptember 12-én ismét ünnepelt. A hagyományok szerint minden szeptember második péntekén itt, a bányászok és kohászok ősi Alma Materének városában tartják a

A professzor-sírok koszorúzása

„Szalamander ünnepséget és felvonulást”. Az előző évekhez hasonlóan az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület is részt vett a selmeci ünnepségen, és mintegy háromszáz fővel képviseltette magát.

Az ország különböző részeiből érkező egyesületi tagok délelőtt megkoszorúzták a selmechányai professzorok sírjait. A síroknál *Puza Ferenc* okl. kohómérnök mondott rövid megemlékezést.

Délután az egyesület tagjai megkoszorúzták az OMBKE választmányi tagjainak egyéni adományából 2002-ben az Óvár udvarán helyreállított Honvéd szobrot. Az ünneplőket elszomorította, hogy a tavalyi helyreállítás óta a múzeum udvarán álló szobor kardját két ízben is letörték. A kardot közvetlenül az ünnepség előtt Galambos Sándor, az Öntészeti Szakosztály tagja hegesztette vissza, most már másodszer. A nemzeti színű szalaggal díszített koszorút az OMBKE nevében *dr. Tolnay Lajos* elnök helyezte el. A jelenlévők 48-as nóták éneklésével emlékeztek.

Az Akadémia elé vonulókat a kazincbarcikai bányász zenekar köszöntötte. Az OMBKE megalakulását megőrkítő szlovák nyelvű emléktáblánál *dr. Dúl Jenő*, az Egyetemi Osztály elnöke, *Petrusz Béla*, a Fémkohászati Szakosztály elnöke és *Csaszlava Jenő* választmányi tag helyeztek el koszorút. A koszorúzás előtt *dr. Gagyi Pálffy András* ügyvezető igazgató köszöntötte a megjelen-

Megemlékezés az Akadémiánál

teket, többek között *Rudolf Valovié* erdómérnököt, az OMBKE megalakulásának helyszínén jelenleg működő erdészeti szakiskola igazgatóját, kérve támogatását, hogy a közeljövőben az OMBKE magyar nyelvű emléktáblát is elhelyezhessen. Az ünnepség alkalmával *dr. Tolnay Lajos* és *Rudolf Valovié* megállapodtak arról, hogy az emléktábla ügyében közös lépéseket tesznek.

Az Akadémia fő épülete előtt, a Selmechányai Akadémia megalakulását megőrkítő emléktáblánál *dr. Dúl Jenő* mondott rövid megemlékező beszédet, majd *dr. Takács István* választmányi tag és *Keresztes N. Tibor*, az Alföldi Szervezet elnöke helyeztek el koszorút.

Az esti Szalamander felvonuláson a magyarok menetét a kazincbarcikai bányász zenekar vezette. A szemerklő esőben az egyesületi zászlók mögött a magyar résztvevők bányász és kohász egyenruhában a közismert bányász- kohász dalokat énekelve jó hangulatban vonultak végig Selmechánya főutcáján. Látványos színpontot képviselt a Miskolci Egyetem és a Dunaujvárosi Főiskola diákjainak egyenruhás csoportja.

A selmechányai ünnepség alkalmával a csoportok szálláshelyeiken szakestélyt, illetve baráti találkozót tartottak. Mivel tagjaink közül sokan selmechányai szállodában laktak, a felvonulást követően a késő éjszakába nyúlóan mulathattak a város központját megtöltő ünneplő sokasággal. Az egész évben csendes kisváros

A felvonulás

utcai és éttermei magyar szótól és bányász-kohász nótáktól voltak hangosak.

Az ünnepség másnapján délelőtt *Marian Lichner*, Selmechánya polgármestere fogadást adott az OMBKE tiszteletére. Ezen alkalommal egyesületünk elnöke, *dr. Tolnay Lajos* OMBKE emblémával ellátott pecsétgyűrűt adott át a polgármesternek annak elismeréséül, hogy élenjárója a selmechányai bányász-kohász hagyományok ápolásának és évek óta támogatja az együttműködést a magyar szakmai egyesülettel.

Az ünnepséghez kapcsolódóan az egyes csoportok a környék nevezetességeivel ismerkedtek. A Budapestről induló ötven fős csoport megtekintette az Alacsony Tatra Nemzeti Parkban található Deményvölgyi Jégbarlangot, Árva várát, Besztercebányát, a Körmöcbányai Múzeumot, Bajmóc várát és a révkomáromi Európa Parkot. A résztvevők sok látnivalóval, élménnyel gazdagodtak és kérték, hogy az egyesület a jövőben is szervezzen hasonló színvonalú programokat.

A Szalamander ünnepségen évek óta tapasztalható nagyarányú magyar részvétel azt jelzi, hogy a selmechányai találkozó egyre inkább a bányász-kohász szakma hagyományos magyar ünnepévé válik.

GPA

Born Ignác és Papp Simon emléktábla avatása Kapnikbányán

Emlékiállítás Kapnikbányán és Nagybányán

2003. augusztus 16-án *Born Ignác* és *dr. Papp Simon* emléktáblájának avatására, majd emlékkiállítás megnyitására került sor *Kapnikbányán*. Ezt követően 2003. augusztus 20-án *Nagybányán* a *Teleki Magyar Házban* nyílt meg a Born Ignác és Papp Simon életét, a korabeli bányászatot bemutató kiállítás a *Máramaros Megyei Múzeum* és a helyi *Ásványtani Múzeum* együttműködésével.

Az emléktábla elhelyezésére azért került sor az ércbányászataról és színesfémkohászatáról nevezetes településen, mert itt született *dr. Papp Simon* és az itt élők a helyiség szülőföldjének tekintik *Born Ignác*ot is. (Meg kell jegyezni, hogy ismert olyan irodalmi adat is amely amellel szól, hogy *Born Ignác* Gyulafehérváron született, és csak a szülei laktak *Kapnikbányán*. A helyi magyarok azonban magukénak vallják, és nagyon tisztelik *Born Ignác*ot, aki útleírásában szülőföldjének nevezi *Kapnikot*.) *Papp Simon* szülőháza jelenleg magántulajdonban és elég rossz állapotban van, ezért született a helyi szervezőkkel egyeztetve az a megoldás, hogy az emléktáblát egy arra alkalmas és az egyház felügyelte alatt álló középületen kell elhelyezni, mégpedig mindkét tudós – *Born Ignác* és *Papp Simon* – emlékére. A fő út mellett található *Karitás* épülete, mely korábban a bányászatot szolgálta, erre igen alkalmasnak látszott.

Az ünnepség a kapnikbányai polgármester kiténtető jelenlétében, magyar és román résztvevőkkel a kapnikbányai (felsőhandali) katolikus templomban 11 órakor kezdődött ökumenikus istentisztelettel, katolikus, ortodox és református pap közreműködésével. A szertartás elején *Babota Tibor* katolikus plébános, a rendezvény lelkes szervezője külön is üdvözölte az emléktábla avatás tényét és méltatta a két tudós emberi és szakmai nagyságát. Torokszorító érzés volt, amikor a magyar szót egyre kevésbé halló település templomának karzatán az énekkar nemzeti himnuszunkat, majd a magyar bányász himnusz templomi változatát énekelte. A megható és ünnepélyes istentisztelet után a „*Boldog asszony anyánk*” éneklése közben a több mint 200 fős menet a katolikus templomtól 300 méterre lévő „*Karitás* épülethez” vonult.

A menet elején vitték a *Szent Borbálát* ábrázoló bányász zászlót és két díszes bányász kalapácsot. Az épület előtti téren a helyi fúvós zenekar hangjaira gyülekeztek az ünneplők. *Bindiu Nikolae* polgármester üdvözölte a megjelenteket és megköszönte a Magyar Olajipari Múzeum segítségét, hogy együttes munkával sikerült maradandó emléket állítani a város két tudós szülőföldjének. Külön is hangsúlyozta annak fontosságát,

Dr. Vanek Ferenc, az EMT Bányászati és Földtani Szakosztály elnöke beszél

gát, hogy a jövőben az erdélyi és magyarországi szakemberek közösen ápolják a hagyományainkat.

A Magyar Olajipari Múzeum nevében *Tóth János* igazgató megköszönte a helyiek és a nagybányai Teleki Ház együttműködését és segítségét, majd két helybéli diák elszavalta a bányász himnusz egyházi és világi változatát magyarul és románul is.

Az OMBKE képviselőjében *dr. Gagy Pálffy András* ügyvezető igazgató tolmácsolta az egyesület és személy szerint *dr. Tolnay Lajos* elnök üdvözlését. Beszédében kiemelte a két tudós szakmai jelentőségét és azt, hogy a magyar bányászok és kohászok egyesülete milyen módon kapcsolódik a két tudóshoz. Szólt arról, hogy a bányászat és kohászat két olyan neves személyiségére emlékezünk, akik Erdély szülőttei. Az adott kor világszínvonalát képviselő gondolkodásukkal, életművükkel követendő példát mutattak a szakma művelőinek és ezért a magyar bányászat és kohászat évezredes történetében kiemelt helyet foglalnak el. E két szellemi nagyságot az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület büszkén vallja magáénak.

Utalva arra, hogy 105 évvel ezelőtt, 1898-ban alakult meg az OMBKE máramarosi szervezete és 102 évvel ezelőtt 1901-ben a nagybányai szervezet az OMBKE feladatának tekinti ma is a Kárpát medencében élő magyar bányászok és kohászokkal való szorosabb kapcsolattartást.

Dr. Vanek Ferenc, az Erdélyi Műszaki Tudományos Társaság Geológiai Szakosztályának elnöke *Born Ignác* nemzetközi elismertségét és *Papp Simon* kolozsvári egyetemi éveit ismertette. *Dr. Götz Endre* geológus a Román Geológiai Társaság nagybányai szervezete nevében szólt. Felolvasta *Born Ignác* Erdélyi utazásairól (1770. augusztus) írt 17. levél azon részét, amelyben *Kapnikbányát* szülőföldjének nevezi. Ez fontos bizonyítéka lehet *Born Ignác* kapnikbányai születésének. *Debreceni L. Zoltán* elszavalta az ünnepi alkalomra írt versét: „*Bányavárosunk szép határa és fiai a nagy ők*”.

Ezután *Debreceni L. Zoltán* leleplezte az emléktáblát, melyet a három egyház papjai megáldottak. A táblánál az emlékezés és tisztelet koszorúját *Kapnikbánya* nevében *Bindiu Nikolae* polgármester, a Magyar Olajipari Múzeum nevében *Tóth János* igazgató, az OMBKE nevében *dr. Gagy Pálffy András* ügyvezető igazgató és *dr. Pataki Attila* választmányi tag, a helyi magyar szervezetek nevében *dr. Vanek Ferenc* és *Dávid Lajos*, továbbá a Miskolci Egyetem egyenruhában megjelenő bányász és olajmérnök hallgatói helyezték el.

A rendezvény a *Karitás* épületében, az emlékkiállítás megnyitásával folytatódott. *Tóth János* megnyitó beszédében kiemelte, hogy *Born Ignác*ot az Olajipari Múzeum is szakma nagyjának tekinti, mert ő fedezte fel az *ozokeritet* azaz a *földvívaszt*. Szólt arról, hogy a múzeum küldetésének fontos része a rendkívül gazdag *Papp Simon* hagyatéék őrzése, tudományos feldolgozása és közkinccsé tétele. Külön érdekessége volt a kiállításnak *Papp Simon* elveszett egyetemi indexe, mely a véletlen során került elő.

Tóth János Papp Simon érmet és miniatűr könyvet adott át *Babota Tibor* katolikus plébánosnak, *Bindiu Nikolae* polgármesternek, *Debreceni L. Zoltán* helytörténésznek és *Dávid Lajos* igazgatónak. A MOIM hivatalos okirattal a Katolikus Plébániának adományozta az emléktáblát és az emlékkiállítás anyagát. *Babota Tibor* és *Debreceni Zoltán* bányász emléktárgyval és ásványokkal ajándékozta meg *Tóth Jánost*. A kiál-

lítás megtekintését fogadás és baráti beszélgetés követte. Pohárköszöntőt Dávid Lajos mondott. Reményét fejezte ki, hogy a jövőben egyértelműen tisztázódik Born Ignác születésének helye. A rendezvény alatt *Farkas Zoltán* újságíró tolmácsolta.

A Szent István napi rendezvények keretében *Nagybányán* augusztus 20-án nyílt meg a Teleki Magyar Házban Born Ignác és Papp Simon életművét és ipari környezetét bemutató kiállítás. A sok dokumentum másolatán túlmenően láthatók voltak korabeli bányászati eszközök és tárgyak a Máramaros Megyei Múzeumból és gyönyörű ásványok az Ásványtani Múzeumból. A megjelenteket és az együttműködő intézmények képviselőit Dávid Lajos köszöntötte. Ezt követően dr. Götz Endre Born Ignác, Tóth János pedig Papp Simon életrajzát ismertette. A helyi vegyes kórus szép dalokkal szórakoztatta a népes közönséget. A kiállítás megtekintését baráti beszélgetés követte.

Mindkét rendezvény *Tóth Jánosnak*, a zalaegerszegi Magyar Olajipari Múzeum (MOIM) igazgatójának, az OMBKE Történelmi Bizottsága vezetőjének kezdeményezésére és személyes közreműködésével valósult meg. A szervezésben sokat segített *Dávid Lajos*, a nagybányai Teleki Magyar Ház igazgatója, újságíró, a helyi viszonyok jó ismerője és Kapnikbányán *Debreceni L. Zoltán* bányatechnikus, a bányaváros történetének legjobb ismerője. A magyar és román feliratot tartalmazó bronz emléktábla Móricz István nagykanizsai éremművész és a DKG-EAST Rt. nagykanizsai gépgyárának munkáját dicséri. Az emléktábla támogatásért köszönet illeti a gépgyár vezetését, személy szerint *Mádé Károly* vezérigazgatót és *Németh József* igazgatót.

G.P.A.

bárá Born Ignác (1742–1791)

Erdély szülötte. Saját írásában Kapnikbányát tekintette szülőföldjének, ahol szülei éltek. Egyes leírások szerint Gyulafehérváron született. Nagyszébenben, Bécsben, majd Prágában tanult. Bejárta Európa több országát, majd visszatérve Prágába a természettudománnyal foglalkozott. 1762–70 között többször járt Erdélyben.

1769–70-ben Selmecebányán, 1770–72-ben pedig Prágában bányatanácsos. 1770. évi bányászati és erdélyi tanulmányútja során füstmérget szenvedett Felsőbányán. 1770–1786-ig szabadkőműves Prágában és Bécsben. Mária Terézia 1776-ban megbízta a császári és királyi természetrajzi gyűjtemény átrendezésével, felügyeletével.

Rövid életpályája ellenére több ásványtani, őslénytani, bányászati, kohászati, valláskritikai szakkönyvet és cikket írt. Több műve megjelent német, angol, francia és olasz nyelven. Kísérleti munkásságának köszönhetően vezették be Európában az ezüstércek foncsorozási (amalgámozó), azaz fém ezüst kinyerési eljárását.

Mozart az Ó tiszteletére írta a *Die Mauererfreude* c. kantátáját, és az Ó személyét idézi a *Varázsfuvola* operának Sarastro alakja.

Born Ignác korának úttörő geológusa, tagja Európa leg híresebb tudós társaságainak Berlinben, Londonban, Münchenben, Stockholmban.

1786-ban ő szervezte Selmecebánya melletti Szklénőfürdőn a világ első bányász-kohász kongresszusának tekinthető szakember-tudós összejövetelt, amikor bemutatta az arany- és ezüstkinyerés új technológiáját, a foncsorozást (amalgámálást). A selmeci professzorok kezdeményezésére Born Ignác ekkor alapította meg "*Societät der Bergbaukunde*" néven a világ első műszaki egyesületét. Ez az egyesület egyúttal nemzetközi is volt. Az egyesület néhány éves működése alatt tizen-

három európai és két amerikai szekciójába 154 tag lépett be az információáramlás meggyorsítása és közös fórum kialakítása reményében.

Born Ignác érdeme volt a műszaki információáramlás megszervezése is. A 16.-17. században ugyanis az akkori központosított (monarchisztikus) államok gazdaságának és politikájának kulcskérdése volt az egyedüli ipari termelési rendszer, a bányászat és kohászat (Montanwissenschaft). Az új és hatékonyabb technikák és technológiák országon kívüli elterjesztése, az információáramlás kifejezetten ellenkezett az államhatalom birtokosainak érdekeivel. Szakmai folyóirat ezért nem is létezhetett. Ezt a tendenciát törte meg Born kezdeményezése, amikor a Selmeceben folyó gépészeti és kohászati-kémiai kutatások eredményei levelek formájában láttak napvilágot.

Életművével és haladó szellemével országhatárok és hatalmasságok fölé emelkedett, Ő már a mai értelmezés szerinti európai (uniós) polgár előfutára a 18. század második felében.

Dr. Papp Simon (1886–1970)

Kapnikbányán született. A középiskolát Nagybányán, az egyetemet Kolozsvárott végezte. Selmecebányán 1922-től Böckh Hugó professzor tanársegédje, telepísimertant és őslénytant oktatott.

1915–1919 között a Pénzügyminisztérium megbízásából geológiai térképezést végzett Erdélyben, a felvidéki Egbellben, a horvátországi Bujavicán és a Zala megyei Budafapusztán. 1920–1932 között az Anglo-Persian Oil Co. alkalmazottja, Albániában, Kis-Ázsiában, Új Guineában, Kanadában, az USA-ban és Németországban geológus.

Az ő érdeme a Dunántúlon az EUROGASCO vállalat geofizikai méréseinek, rotary-mélyfúrás munkáinak és kőolaj-, földgáztermelésének megkezdése [Mihályi (1935, CO₂), Budafapuszta (1937), Lovászi (1940), Lendvaujfalu és Pusztaszentlászló (1941)].

A soproni Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karon az Olajkutatási és Termelési Tanszék alapítója, első professzora 1944-től.

A magyar olajbányászat meghatározó egyénisége, szakembergárdájának külföldi tapasztalatait átadta, és folytonos tanulásra ösztönözte társait. Nemzetközi szaktekintélyt elismerték keleten és nyugaton egyaránt.

A második világháborút követően egyesületünk újjászervezésében nagy szerepe volt. A második világháború után az újjá élesztett OMBKE elnöki tisztjét töltötte be, de elnöke volt a Magyarhoni Földtani Társulatnak is.

1945–1948 között a MAORT vezérigazgatója. A háború utáni termelésesökkenésekre hivatkozva 1948-ban a politikai indíttatású koncepciók perben, a MAORT-szabotázspertben halálra ítélték. Életfogytiglanra változtatott börtönbüntetéséből 1955-ben szabadult. Börtönévei alatt az olajipar jelentős szakmai kérdéseinek megoldásával bízták meg. Ezeket a feladatokat magas szinten el is végezte és része volt a nagylengyeli olajkincs megtalálásában.

A Magyar Tudományos Akadémia 1987-ben rehabilitálta. 1990-ben posztumusz Széchenyi-díjat kapott. Hamvait 1991-ben a Magyar Olajipari Múzeum zalaegerszegi szoborparkjában helyezték végső nyugalomra. A magyar olajbányászat meghatározó személyiségének arcképe ma is látható az elnökök sorában egyesületünk folyosóján és nevét megörökítő róla neveztek el a mindenkori egyesületi elnök dolgozószobáját.